

10
Vesela Tolina, 4/III. 1901.

Draga Ivanka!

Karuso sem bila pripravljena
pisati vam, ko me je Gospelo Vaso
Spibernivo pisano. Oburili so se tudi
sem in to vas. To me paas vedli.
Tanes sem postala g. Gochova tudi
uov nait pravil r nekoliko stran.
gacni obliki kot je bil prvi, v kaju
sem se bila izjala nekoliko pre.
strogo nemitega besedila.
Torej idaj hode istina. Vli mene
strah no mine, da se bi nauko
to nait uetno, negovano dete.

- Truisto se v najvišjem hipu pose-
suje ob nemarnosti in brezbrižnosti
največja nemarnost.

Čimvečina naktiva glede Slovence
je vsakako previsoka. Tega Truisto
ne more. Nikakor pa tudi račun-
meti ne morem od kod toliko
deficitov. Stroški vendar ne morejo
biti tako ogromni. Honorarijv niti
šteti ne moremo, saj jih vendar
niso skoro nič inplačali.

Najbolje bi menda bilo prepustiti
Slovenko kritični ter ustanovljati
nov, čisto neodvisen list. Ta
nasvet sem dala i g. Govetkar.
Jaz bi želela le hitreje delovanje,
da se stvar predolgo ne navleče.
Vsekoli dan namude je velikor
inguba.

Na delim pa Vasiceva strahom gleda
ovih zdu, bi bilo s pristopom.
Dokumentinale samo misljenjs
svojih soprogov. Kupi se ne
navinam na stvar se menda ne
bo hotela riniti v opančji a
njani pripekbi bodo vsebno dobro
čisti.

Od Kolke nimam nikakega po-
ročila. Na dan prvota mi je pisal
Vlado; in vsake vesti drhti radost
in blaženstvo. Da bi le vedno tako
srečna ostala ta dva dobra, blaga
človeka! - Meni se zdaj že kar
lomi po Kolkinih pisemih; tako prikaplja
se mi je. In pri vsem tem se
osebno niti ne pomnožem. - Ker o
sebi ničesar ne pišete, menim, da
je ne pričakujete blaga satorineta.

